

350, 03

Д63

ВКП 9-00(01).01

ДОКТРИНА

"ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО"

 Довіряй ЗСУ!
Український солдат:

Українські солдати – надійні та відповідальні захисники, на яких можна покластись у складній ситуації.

	
	
	

 Українські воїни в біді не залишать!

ЛИПЕНЬ 2020
ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:
обмежень для розповсюдження немає.
УПРАВЛІННЯ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО
СПІВРОБІТНИЦТВА ГЕНЕРАЛЬНОГО
ШТАБУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Генеральний штаб ЗС України
№ 15860 С від 02.07.2020 11:19:57 арк24

Прим. № ___

ВКП 9-00(01).01

ЗАТВЕРДЖУЮ

Головнокомандувач Збройних Сил України
генерал-полковник

“ 01 ” липня 2020 року

Олександр ХОМЧАК

ДОКТРИНА

“ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВЕ
СПІВРОБІТНИЦТВО”

A150510

Військова керівна
публікація
військовим
організаційним
структурам з
цивільно-військового
співробітництва

ЛИПЕНЬ 2020
ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:
обмежень для розповсюдження немає.
УПРАВЛІННЯ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО
СПІВРОБІТНИЦТВА ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ПЕРЕДМОВА

Військова керівна публікація Доктрина “Цивільно-військове співробітництво” (далі – Доктрина ЦВС) розроблена робочою групою Управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України та погоджена із заінтересованими органами військового управління та установами Збройних Сил України, структурними підрозділами Генерального штабу Збройних Сил України.

Доктрина “Цивільно-військове співробітництво” визначає мету, основні принципи організації, функції, сутність та складові системи ЦВС, розглядає особливості організації цивільно-військового співробітництва у різних формах застосування Збройних Сил України та переданих в підпорядкування Головнокомандувачу Збройних Сил України сил і засобів інших складових сил оборони (далі – ЗС України та інші складові сил оборони), а також розкриває сутність та окреслює основні шляхи розв’язання комплексних міжвідомчих питань (супутніх завдань), які виходять за межі завдань ЗС України та інших складових сил оборони.

Доктрина ЦВС призначена для використання посадовими особами органів військового управління, з’єднань, військових частин, підрозділів ЗС України, інших складових сил оборони.

Усі питання, що стосуються цієї Доктрини, надсилати до відділу планування цивільно-військового співробітництва Управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України на адресу:

03113, м. Київ, проспект Перемоги, 55/2, Управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України, ТКМ “Дніпро” cvs.ag@dod.ua, ТКМ “Седо-М” – індекс 188 (контактний телефон розробників для надання зауважень та пропозицій – 248-34, 247-97).

ЗМІСТ

	ПЕРЕДМОВА	2
	ВСТУП	4
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	5
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	6
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	8
1	МЕТА ТА ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА	9
1.1	Основні принципи організації цивільно-військового співробітництва	9
1.1.1	Усвідомлення обстановки у цивільному середовищі	9
1.1.2	Розуміння цілей та завдань керівників (лідерів) ОБЦС	9
1.1.3	Головна роль органів державної влади та місцевого самоврядування у вирішенні проблемних питань ЦС	10
1.1.4	Прозорість	10
1.1.5	Спільне планування	10
1.1.6	Ефективна взаємодія та обмін інформацією	10
2	ФУНКЦІЇ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА	11
3	СУТНІСТЬ ТА СКЛАДОВІ СИСТЕМИ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА	11
3.1	Сили та засоби цивільно-військового співробітництва	12
3.2	Підсистема підтримки військ (сил)	13
3.3	Підсистема підтримки цивільного середовища	13
3.4	Підсистема цивільно-військової взаємодії	14
3.5	Оцінювання цивільного середовища	15
4	ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЦВС ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ СИЛ ОБОРОНИ	18
4.1	Особливості організації ЦВС під час стратегічного розгортання сил оборони	18
4.2	Особливості організації ЦВС під час ведення територіальної оборони України	18
4.3	Особливості організації ЦВС під час організації руху опору	19
4.4	Особливості організації ЦВС під час ведення операції сил оборони	19
5	ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	20
5.1	Основні комплексні міжвідомчі питання (супутні завдання)	21
	СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ (ДЖЕРЕЛ)	24
	ДЛЯ ЗАМІТОК	25

ВСТУП

Воєнний конфлікт, який інспірований та підтримуваний Російською Федерацією на території Донецької і Луганської областей України, тимчасова окупація нею Автономної Республіки Крим змінили сучасні погляди на роль та місце цивільного середовища під час ведення воєнних дій та його вплив на дії військ (сил) у різних формах застосування ЗС України та інших складових сил оборони.

В умовах, коли держава-агресор цілеспрямовано застосовує не тільки збройні формування, а ще й комплекс сучасних невійськових методів протиборства, питання ефективного застосування ЗС України та інших складових сил оборони набули нового значення.

Досвід застосування ЗС України та інших складових сил оборони під час ведення антитерористичної операції та Операції об'єднаних сил на Сході України, а також світовий досвід ведення воєнних дій спонукав керівництво Збройних Сил України сформуванню підрозділи цивільного-військового співробітництва ЗС України та створити систему цивільно-військового співробітництва.

Доктрина ЦВС є системою поглядів на сутність, роль та місце цивільно-військового співробітництва під час повсякденної діяльності та у ході застосування ЗС України та інших складових сил оборони у разі збройної агресії в будь-яких її формах і проявах, зокрема у формі гібридної війни, або збройного конфлікту.

Доктрина ЦВС розроблена з урахуванням сучасних вимог керівних документів, стандартів, прийнятих у державах – членах НАТО (посилання а – д), наявної та перспективної організаційної структури військ (сил), органів військового управління, структур ЦВС.

Вона є найвищим у ієрархії документом з питань цивільно-військового співробітництва.